

Ogólnopolski sukces literacki Izabeli Brodzik

Izabela Brodzik zajęła 2. miejsce w XIV edycji Ogólnopolskiego Konkursu *Pielgrzymi szlak Jana Pawła II* z zakresu V Pielgrzymki Ojca Świętego do Ojczyzny. Konkurs był adresowany do uczniów klasy IV-VIII szkół podstawowych.

Podczas V pielgrzymki do Ojczyzny Jan Paweł II szczególną uwagę poświęcił sumieniu. W homilii wygłoszonej 22 maja 1995 r. w Skoczowie mówił do wiernych: *„Być człowiekiem sumienia, to znaczy przede wszystkim w każdej sytuacji swojego sumienia słuchać i jego głos w sobie nie zagłuszać, choć jest on nieraz trudny i wymagający; to znaczy angażować się w dobro i pomnażać je w sobie i wokół siebie, a także nie godzić się nigdy na zło. (...) Być człowiekiem sumienia, to znaczy wymagać od siebie, podnosić się z własnych upadków, ciągle na nowo się nawracać. Być człowiekiem sumienia, to znaczy angażować się w budowanie królestwa Bożego: królestwa prawdy i życia, sprawiedliwości, miłości i pokoju, w naszych rodzinach, w społecznościach, w których żyjemy, i w całej Ojczyźnie; to znaczy także podejmować odważnie odpowiedzialność za sprawy publiczne; troszczyć się o dobro wspólne, nie zamykać oczu na biedy i potrzeby bliźnich, w duchu ewangelicznej solidarności: Jeden drugiego brzemiona noście (Ga 6,2).”*

Powyższe słowa Ojca Świętego należało uczynić inspiracją swojej pracy literackiej.

Gratulujemy Izabeli. Życząc jej dalszych sukcesów, zapraszamy wszystkich gości do refleksyjnej lektury nagrodzonego wiersza.

Izabela Brodzik

Głos sumienia

*Nie możemy oczekiwać na cud
Wbijając kolce w bezbronnych
Nie możemy oczekiwać na cud
Zagłuszając głos sumienia
Nie możemy oczekiwać na cud
Zatapiając się w nienawistnym świecie
Nie możemy oczekiwać na cud
Głęboko zakopując kwitnącą niewinność
Nie możemy oczekiwać na cud
Wpatrując się w bezdenność nieba,
zamiast w ogrom Bożego miłosierdzia
Nie możemy oczekiwać na cud
Odkrywając ścieżki ciemności,
opuszczając drogę Ojca
Powinniśmy powstać z mroku
Pozwolić wykiełkować naszej dobroci
Dostrzec krzyże niesione przez innych ludzi
i choć przez chwilę pomóc im podtrzymać ich ciężar
Przytulić się do miłosiernego płaszcza Boga.
Nie możemy oczekiwać na cud,
Możemy wymagać od siebie
mieć nadzieję
i słyszeć głos sumienia.*